

**HEM REBUT DEL COMPANYY
EN RICARD RIBAS SEVA LA
SEGÜENT CARTA
ACLARATÒRIA REFERENT
AL NÚMERO 140 DE
QUADERNS DEDICAT A J.
TORRES CLAVÉ QUE
TRANSCRIBIM LITERAL I
LITERARIAMENT:**

Molt estimat company i amic: Tinc el plaer d'enviar-te unes ratlles per a testimoniar-te la meua més sincera felicitació per el tant merescut homenatge al benivolgut i malaguanyat company i amic J. Torres Clavé en el nº 140 de CUADERNOS DE ARQUITECTURA Y URBANISMO.

Malgrat la reiteració en els temes GATCPAC (les coses bones mai cansen) es molt interessant tot ell, pero, de especial manera la "conversa" eivissenca, que en realitat es "historia" i que tant es fá recordar els llunyans temps de joventut i entusiasme ... I, posats a recordar, no recordo, i estic intrigadíssim, qui pot esser en P.R. Es germà d'en G.R.? Curiós personatge que sols apareix un cop i es per a deixar constància de que "en Ribas Seva era falangista". Sembla deu anar per a mi ja que es parla entre arquitectes-directors del GATCPAC i jo ho era d'ençà el 23 de març de 1933. Pero, el Ribas Seva falangista ho fou

el meu germà Josep; jo, era a Amèrica tota la guerra civil i la mundial 2 i més dies ... Molt t'agrairé, de passada, que ho aclareigis al Sr. P.R., i, també, ja que hi som, recordo que els elastics amb els colors nacionals eren exclusius d'en R. Churruca que els exhibia sempre que les discussions de caràcter polític, que era tot sobint, s'encrespaven. Particularment mai he tingut necessitat d'aquesta prenda per subjectar els pantalons, i menys les meves conviccions dins el grup com afirma en G.R.

Una pregunta: s'hauran acabat els "temes" GATCPAC després d'aquest nº? Seria una llástima! Per evitar-ho faig una suggerència. Establir en la revista un "BUZON DEL GATCPAC" i aixins poder seguir l'intercanvi durant uns altres vint anys al menys; i, amb calma remenar els nostres calaixos dels records, amb permis de l'arterioesclerosi, i segur trovarem mes obres a publicar per donar un xic de variació i amenitat; segur hi haurá també mes fets, mes treballs, mes documents, i, mes anècdotes inèdits fins a la data.

Perdonem aquestes disensions tipus personal-aclaratori, sense importància, pero, que et prego cuidis de fer publicar en el proper nº de C. de A. y U. si t'es escaient. Amb la meua mes sincera gratitud, un cop mes, quedo a la teua disposició incondicional amb el mes afectuos saludo del teu amic.

Barcelona, 26 de febrer de 1.981.